

R O M Â N I A
TRIBUNALUL MUREȘ
SECȚIA PENALĂ

Dosar nr. _____

Operator de date cu caracter personal înregistrat sub nr. 2991

Î N C H E I E R E

Ședința publică din data de 6 ianuarie 2022

Președinte-Judecător : _____

Judecător : _____

Grefier : _____

Pe pronunțarea soluției date asupra **cererii** formulate de **persoana condamnată** vizând **sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.**

La apelul nominal făcut în ședință publică se constată lipsa reprezentantului DNA Mureș, a persoanei condamnate și a apărătorilor acestuia.

Mersul dezbaterilor și susținerile asupra cererii persoanei condamnate, formulată prin avocat ales, au fost consemnate în cuprinsul încheierii penale din data de 5 ianuarie 2022, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre și prin care s-a stabilit termen pentru deliberare și pronunțare asupra soluției la data de astăzi, 6 ianuarie 2022.

T R I B U N A L U L

Deliberând asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, cerere formulată de intimatul-persoană condamnată _____, prin avocat ales, reține următoarele:

I. Expunerea succintă a cauzei

Prin sentința penală nr. _____ din data de 29 octombrie 2021 a Judecătoriei Târgu Mureș, pronunțată în dosarul nr. _____, s-au dispus următoarele:

În temeiul art. 587 Cod de procedura penală, s-a admis cererea de liberare condiționată formulată de persoana condamnata _____, deținut la acea dată în Penitenciarul _____ în executarea pedepsei rezultante de 4 ani și 6 luni închisoare, aplicată prin sentința penală nr. _____ a Tribunalului București, Secția I Penală, modificată și definitivă prin decizia penală nr. _____ din 14.09.2021 a Curții de Apel București, Secția I Penală.

Raportat la art. 60 alin.2, alin.6 Cod penal din 1969, cu aplicarea art. 5 Cod penal, s-a dispus liberarea condiționată a persoanei condamnate de sub puterea mandatului de executare a pedepsei închisorii nr. _____ emis de Tribunalului București, Secția I Penală.

În temeiul art. 61 Cod penal din 1969, s-a atras atenția persoanei condamnate că, săvârșirea de infracțiuni în termenul de definitivare a liberării condiționate, poate atrage revocarea liberării condiționate și executarea restului neexecutat, în condițiile legii.

În temeiul art. 275 alin.3 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare au rămas în sarcina statului.

Soluția a fost comunicată Parchetului de pe lângă Judecătoria Târgu Mureș și persoanei condamnate . La data de 03.11.2021 intimatul-persoană-condamnată a fost pus în libertate, urmare a expirării termenelor de contestație pentru acesta și pentru Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu Mureș.

La data de 15.11.2021 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție-Serviciul Teritorial Târgu Mureș a formulat contestație împotriva sentinței penale nr. _____ din data de 29 octombrie 2021 a Judecătoriei Târgu Mureș, pronunțată în dosarul nr. _____, în aceeași zi aceasta fiind înregistrată la Judecătoria Târgu Mureș. S-a solicitat admiterea contestației și desființarea sentinței contestate, cu trimiterea cauzei spre rejudecare Judecătoriei Târgu Mureș (conform art. 425 ¹ alin. 7 pct. 2 lit. b C.pr.pen.).

În motivarea contestației formulate, în esență, s-a arătat că la judecarea cererii de liberare condiționată a participat un procuror din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Târgu Mureș, deși, conform art. 5 alin. 3 din Legea nr. 255/2013 s-ar fi impus să participe, din partea Ministerului Public, un procuror din cadrul D.N.A., având în vedere că infracțiunea pentru care a fost condamnat prin sentința penală nr. 1959/24.12.2019 a Tribunalului București (definitivă prin decizia penală nr. ____/A/14.09.2021 a Curții de Apel București), și anume cea prevăzută de art. 25 Cod penal 1969 raportat la art. 13 din Legea nr. 78/2000 și care este parte componentă a pedepsei rezultante din executarea căreia s-a dispus liberarea sa condiționată este în competența D.N.A. de soluționare în faza urmăririi penale și în prezent, potrivit art. 13 din OUG nr. 43/2002.

În aceste condiții, s-a apreciat că sancțiunea aplicabilă este nulitatea absolută, sub forma cazului prevăzut de art. 281 alin. 1 lit. d Cod procedură penală, deoarece încălcarea dispozițiilor privind participarea procurorului, atunci când participarea sa este obligatorie potrivit legii, ar determina întotdeauna aplicarea nulității, în acest sens fiind invocată și decizia nr. 3/2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

II. Prezentarea chestiunii de drept cu privire la care intimatul-persoană condamnată , prin avocat ales, solicită sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile

La termenul de judecată din data de 06.12.2021, intimatul-persoană condamnată , prin avocat ales, a solicitat instanței să fie sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept privind modalitatea de interpretare a dispozițiilor art. 5 alin. 3 din Legea nr. 255/2013.

La solicitarea președintelui completului de judecată, intimatul-persoană condamnată Ș.Gh., prin avocat ales, a depus la dosar la data de 15.12.2021, în scris, solicitarea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 5 al. 3 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, prin noțiunea de "cauze, propuneri, contestații, plângeri sau alte cereri în care cercetarea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție" se înțelege și soluționarea cererilor de liberare condiționată din executarea unei pedepse aplicate pentru astfel de infracțiuni.

III. Analiza admisibilității sesizării Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție

Cu privire la admisibilitatea sesizării Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, completul din cadrul Tribunalului Mureș reține că, potrivit dispozițiilor art. 475 din Codul de procedură penală, pentru a fi admisibilă o asemenea sesizare, trebuie îndeplinite cumulativ trei condiții, respectiv:

- completul de judecată care a formulat sesizarea să fi fost investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

- chestiunea de drept care formează obiectul sesizării să nu fi fost dezlegată anterior printr-o hotărâre prealabilă sau să nu formeze obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare;

- soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept care formează obiectul sesizării.

Analizând aceste condiții, completul din cadrul Tribunalului Mureș constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, potrivit dispozițiilor art. 475 din Codul de procedură penală, reținând următoarele:

1. Tribunalul este investit cu judecarea cauzei în contestație și, potrivit dispozițiilor art. 425¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, hotărârea pronunțată nu este supusă niciunei căi de atac, fiind astfel îndeplinită condiția prevăzută la art. 475 din Codul de procedură penală referitoare la soluționarea cauzei în ultimă instanță.

2. Chestiunea de drept enunțată este nouă, deoarece asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat nici printr-un recurs în interesul legii, nici printr-o hotărâre prealabilă, potrivit art. 474, respectiv, art. 477 din Codul de procedură penală.

Totodată, aceasta nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 06.01.2022.

3. În speță, a fost identificată o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, și anume dacă în interpretarea dispozițiilor tranzitorii prev. de art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013, la soluționarea oricăror alte cereri în care cercetarea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție potrivit legii vechi, precum și a celor care au rămas în competența acesteia în condițiile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 255/2013 trebuie să participe procurori din cadrul Direcției Naționale Anticorupție doar la ședințele de judecată din cadrul procedurilor accesorii fondului (cereri de recuzare, declarații de abținere, cereri de îndreptare eroare materială ș.a.) sau inclusiv la ședințele de judecată în cadrul procedurilor incidente la executare (liberarea condiționată, contestație la executare, aplicarea legii penale mai favorabile ș.a.).

Între problema de drept a cărei lămurire se solicită și soluția ce urmează a fi dată de către instanță există o relație de dependență, în sensul că decizia instanței supreme ar fi de natură a produce un efect concret asupra conținutului hotărârii, din moment ce motivul de contestație vizează tocmai neparticiparea unui procuror DNA la soluționarea unei cereri de liberare condiționată.

Totodată, sesizarea tinde la interpretarea în abstracto a unei dispoziții legale determinate, iar nu la rezolvarea implicită a unor chestiuni ce țin de particularitățile fondului speței, în condițiile în care prin lămurirea acestei chestiuni nu se solicită o confirmare a soluției care s-ar putea prefigura în cauză sau rezolvarea în concret a speței.

Această chestiune reprezintă o reală problemă de drept generată de dificultăți de interpretare a normei juridice neclare, echivoce, generând chiar opinii divergente în practică, deoarece simpla lecturare a textului legal nu este suficientă pentru a înțelege voința legiuitorului, respectiv fie de a se limita aplicabilitatea normei la procedurile accesorii fondului, fie de a extinde aplicabilitatea acesteia și în faza de executare, fiind necesară astfel o dezlegare din partea instanței supreme.

În practică, *într-o opinie* se apreciază că dispozițiile art. 5 alin. 3 din Legea nr. 255/2013 nu sunt aplicabile în cadrul procedurilor incidente la executare, astfel încât la

ședințele de judecată trebuie să participe un procuror din cadrul parchetului de pe lângă instanța competentă (Decizia penală nr. ____/CT/12.02.2019 pronunțată în dosarul nr. ____ al Tribunalului Mureș, Decizia penală nr. ____/CT/06.07.2018 pronunțată în dosarul nr. ____ al Tribunalului Mureș, Decizia penală nr. ____/CT/17.10.2018 pronunțată în dosarul nr. ____ al Tribunalului Mureș, Sentința penală nr. ____/13.01.2017 pronunțată în dosarul nr. ____ al Judecătoriei Târgu Mureș).

Într-o altă opinie se apreciază că dispozițiile art. 5 alin. 3 din Legea nr. 255/2013 sunt aplicabile și în cadrul procedurilor incidente la executare, astfel încât la ședințele de judecată trebuie să participe un procuror din cadrul DNA (Decizia penală nr. ____/CT/30.08.2017 pronunțată de Tribunalul Gorj, Decizia penală nr. ____/CT/14.02.2017 pronunțată în dosarul nr. ____ al Tribunalului Satu Mare, Decizia penală nr. ____/CT/25.10.2017 pronunțată în dosarul nr. ____ al Tribunalului Brăila, Decizia penală nr. ____/CT/17.11.2021 pronunțată în dosarul nr. ____ al Tribunalului Cluj, Decizia penală nr. ____/19.01.2016 pronunțată în dosarul nr. ____/3/2015 de Curtea de Apel București, Decizia penală nr. ____/23.11.2021 pronunțată de Curtea de Apel București).

De altfel, așa cum a indicat și intimatul-persoană condamnată ____, prin avocat ales, în Decizia nr. 3/2019 a ICCJ referitoare la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept s-a arătat că *"procurorul competent să participe la ședințele de judecată reprezintă o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât nulitatea absolută determinată de neparticiparea procurorului competent se răsfrânge asupra hotărârilor judecătorești prin care se soluționează fondul cauzei."* Prin urmare, în decizia amintită, s-a stabilit că este admisibilă sesizarea ICCJ pentru lămurirea aspectelor ce țin de competența procurorului de participare la judecarea cauzelor, fiind o chestiune de drept de care depinde soluționarea pe fond a cauzei.

IV. Punctele de vedere ale participanților

Intimatul-persoană condamnată ____, **prin intermediul avocatului ales**, a arătat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării, iar pe fondul acesteia, în esență, a considerat că în interpretarea prevederilor art. 5 alin. 3 din Legea nr. 255/2013, prin noțiunea de *alte cereri în care cercetarea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție* nu se înțelege și soluționarea cererilor de liberare condiționată din executarea unei pedepse aplicate pentru astfel de infracțiuni.

A arătat că, în conformitate cu dispozițiile art. 5 alin. 3 din Legea nr. 255/2013, la judecarea cauzelor și soluționarea propunerilor, contestațiilor, plângerilor sau a oricăror alte cereri *în care cercetarea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție* potrivit legii vechi, precum și a celor care au rămas în competența acesteia în condițiile alin. (1), participă procurori din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, iar conform art. 3 alin. 1 lit. c² din OUG 43/2002, printre atribuțiile acestuia este inclusă participarea, *în condițiile legii*, la ședințele de judecată. Conform al. 3 al aceluiași articol, Direcția Națională Anticorupție exercită drepturile și îndeplinește obligațiile procedurale prevăzute de lege, în cauzele privind infracțiunile atribuite prin prezenta ordonanță de urgență în competența sa.

Din Expunerea de motive a OUG.43/2002 de înființare a Parchetului Național Anticorupție rezultă că înființarea acesteia s-a impus "în contextul politicii globale anticorupție", fiindu-i atribuite prin aceasta competența asupra anumitor infracțiuni, scopul fiind în mod evident acela ca procurorii care efectuează urmărirea penală să fie procurori specializați în cercetarea faptelor de corupție. Sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite în una dintre condițiile prevăzute de art. 13 din OUG 43/2002.

Prin urmare, a susținut că rezultă în mod evident că legiuitorul a înțeles să atribuie anumite activități procurorilor specializați în fapte de corupție (urmărire penală și participare

la judecată) ținând cont de specificul infracțiunii comise - fapte de corupție, asimilate faptelor de corupție etc. și nu a atribuit alte competențe, care nu ar depinde/nu ar avea legătură cu specializarea acestora în domeniul corupției.

Prin comparație, a arătat că, datorită specificului acestor infracțiuni, art. 29 din Legea nr. 78/2000 prevede că pentru judecarea în primă instanță a infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, se constituie *complete specializate*. Curtea Constituțională a arătat că judecarea în primă instanță a unei cauze presupune ca în mod primar judecătorul să fixeze cadrul procesual, să determine principalele probleme de drept și de fapt ridicate și să realizeze o evaluare a acestora, aspecte ce, pot fi realizate prin mijlocirea completurilor specializate (CCR, Decizia nr. 417 din 3 iulie 2019, pct. 157). În schimb, în căile de atac se realizează deja controlul judiciar, care evaluează caracterul legal și temeinic al hotărârii primei instanței, situație în care nu este necesar să fie specializată compunerea acestor completuri. Prin urmare, se face distincție clară între situațiile în care este necesară specializarea judecătorului datorită *naturii infracțiunii* și situația în care se face o verificare a legalității prin urmare nu este necesară specializarea.

În ceea ce privește liberarea condiționată, a arătat că, în conformitate cu dispozițiile art. 157 Cod procedură penală, liberarea condiționată se dispune, la cererea sau la propunerea făcută potrivit dispozițiilor legii privind executarea pedepselor, *de către judecătoria în a cărei circumscripție se află locul de deținere*. Legiuitorul nu a făcut distincție între persoane condamnate pentru diferite infracțiuni, atribuind competența judecătoriei (inclusiv în cazul condamnărilor pentru infracțiuni de corupție). Prin urmare, nu a considerat necesar ca un judecător specializat într-un anumit domeniu să judece liberările condiționate, același judecător din cadrul judecătoriei putând dispune asupra liberării condiționate și în cazul săvârșirii, de exemplu, a unei infracțiuni contra vieții (care a fost de competența tribunalului), sau a unei infracțiuni comise de un avocat, notar, magistrat (care a fost judecat de către Curtea de Apel sau ICCJ).

Aceasta deoarece la liberarea condiționată nu se mai ține cont de natura infracțiunii comise, ci de elemente ulterioare condamnării, cum ar fi: conduita din timpul detenției, participarea la activități, regimul de executare, îndeplinirea obligațiilor civile. Există doar două elemente care fac o distincție de acordare a liberării condiționate: pedeapsa efectiv aplicată- dacă este mai mică sau mai mare de 10 ani- respectiv vârsta condamnatului- dacă are peste 60 de ani sau sub 60 de ani.

Niciuna din condițiile de liberare condiționată prevăzute de Codul penal însă nu are legătură cu natura infracțiunii comise, nefiind necesară o evaluare specializată pe un anumit domeniu a îndeplinirii acestor condiții. Nici din partea judecătorului, nici din partea procurorului.

Ipotetic, a arătat că dacă am accepta teza conform căreia, la judecarea liberării condiționate dintr-o pedeapsă aplicată pentru o infracțiune de corupție ar trebui să participe procuror din cadrul DNA, datorită naturii infracțiunii, am crea o discriminare între persoanele condamnate pentru infracțiuni de corupție, la care procurorul ar pune concluzii raportat, printre altele și la fapta comisă (altfel nu s-ar justifica necesitatea prezenței unui procuror specializat) și toate celelalte persoane (inclusiv persoane condamnate pentru infracțiuni mult mai grave, cum ar fi omorul), a căror cerere de liberare condiționată s-ar judeca exclusiv pe motivele prevăzute de art. 100 Cod penal.

Totodată, a întrebat retoric, care ar fi situația unei persoane care execută un mandat de arestare emis în urma contopirii mai multor pedepse, dintre care doar una a fost pentru o infracțiune care intra în competența DNA? Acesta ar fi competent să participe și să pună concluzii de admitere/respingere a cererii de liberare condiționată, chiar dacă pedeapsa rezultantă executată se compune din pedeapsa cea mai mare, aplicată pentru o altă infracțiune

oarecare, și sporul de 1/3 care în parte provine dintr-o pedeapsă pentru o infracțiune de corupție?

A mai arătat că procurorul care participă la judecarea unei cereri de liberare condiționată, indiferent de natura infracțiunii/infracțiunilor pentru care s-a dispus condamnarea, va trebui să pună concluzii doar cu privire la îndeplinirea condițiilor pentru acordarea liberării condiționate, aceasta rezultând din dispozițiile art. 587 alin. 2 Cod procedură penală” *Când instanța constată că nu sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea liberării condiționate prin hotărârea de respingere fixează termenul după expirarea căruia propunerea sau cererea va putea fi reînnoită.*” În opinia sa, îndeplinirea sau nu a acestor condiții nu este o chestiune care poate fi legată de fapta comisă, ci de aspecte obiective precum îndeplinirea fracției, regimul de detenție și îndeplinirea obligațiilor civile (pe vechiul cod nefiind prevăzută această condiție) și aspecte subiective, ce țin de îndreptarea persoanei condamnate și posibilitatea de reintegrare în societate.

Mai mult, a arătat că faza de executare a pedepselor este o faza distinctă a procesului penal, cu reguli specifice, distincte de cele din faza de judecată. Nu mai poate fi vorba de *cauze în care s-a efectuat cercetarea penală*. Astfel, chiar dacă art. 67 alin. 3 din Legea 304/2004 prevede că *”în procesele penale, la ședința de judecată participă procurorul care a efectuat sau a supravegheat urmărirea penală ori alt procuror desemnat de conducătorul parchetului”*, legiuitorul nu a înțeles ca prin aceasta să atribuie competența procurorului respectiv (de la Parchetul de pe lângă Tribunal, Curtea de Apel sau ICCJ) de a participa și la cererile de liberare condiționată. În acest sens, a susținut că jurisprudența este unanimă.

Prin urmare, dacă s-ar accepta că prin sintagma *”procurorul care a efectuat sau a supravegheat urmărirea penală”* (art. 67 al. 3 Legea 304/2002) nu se înțelege și participarea acestuia la judecarea liberării condiționate, de ce s-ar considera ca prin sintagma *”cauze în care cercetarea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție”* (art. 5 alin. 3 din Legea nr. 255/2013) ar trebui să cuprindă și cauzele având ca obiect liberare condiționată?

Nu în ultimul rând, în opinia sa, acceptând participarea procurorului DNA la cererile de liberare condiționată, ar trebui să se accepte participarea acestuia și la soluționarea revocării liberării condiționate. Ori, conform art. 104 alin. 2 Cod penal, dacă după acordarea liberării cel condamnat a săvârșit o nouă infracțiune, instanța revocă liberarea și dispune executarea restului de pedeapsă. Conform art. 588 Cod procedură penală, competența aparține instanței care judecă în primă instanță infracțiunea care atrage revocarea. Este evident că la judecarea acelei cauze participă procurorul competent, raportat la infracțiunea care se judecă.

A întrebat retoric, dacă ar trebui în această situație să se extindă competența DNA, de a participa la orice cauză (furt, loviri, abandon de familie etc.) pentru a-i da posibilitatea să pună concluzii cu privire la revocarea liberării condiționate, dacă aceasta a fost dispusă în executarea unui mandat emis pentru o infracțiune de corupție?

La termenul de judecată din data de 05.01.2022, intimatul-persoană condamnată Ș.Gh., prin intermediul avocatului ales, a arătat că cel mai important argument este acela că prin sintagma aceea de la art. 5, crede că referirea se face la cauzele aflate în competența DNA-ului, iar pe lângă acest argument juridic sunt permise încă două argumente, tot de text, unul din Regulamentul DNA aprobat în mai 2015 și modificat ulterior, deci după intrarea în vigoare a legii de aplicare, iar celălalt chiar din Regulamentul Ministerului Public, din noiembrie 2019. La art. 35 lit. a din regulamentul DNA se prevede în mod expres că secția judiciară penală are ca atribuții următoarele: pe lângă participarea procurorului la judecarea cauzelor penale în care au fost întocmite rechizitoriile de către procurorii DNA și judecarea cererilor, ori propunerilor adresate către instanță de către această direcție. Crede că exact aceasta este interpretarea care trebuie dată aceluia articol, în sensul că DNA-ul participă la judecarea cauzelor, fie ele și de competența judecătoreiei, doar acolo unde cererea, propunerea

este formulată de această direcție și este normal, pentru că trebuie să-și apere cererea în justiție.

De asemenea, art. 98 lit. h din regulamentul Ministerului Public, prevede următoarele: procurorii din cadrul parchetelor de pe lângă judecătoria exercită căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate de judecătorii.

Crede că aceste două texte, așa cum sunt trecute în cele două regulamente, reprezintă o interpretare mult mai bună și mult mai practică a acelor prevederi cu caracter mult prea general din lege și ar rezolva și chestiunile de ordin practic care s-au ivit în activitatea instanțelor, începând de la lipsa resursei umane la DNA, deoarece pur și simplu se află într-o imposibilitate aproape totală de a participa chiar la toate cererile de acest fel.

A mai arătat că, un ultim argument, tot de natură juridică și care nu a fost avut în vedere de instanțe până acum, vizează împrejurarea că dacă s-ar interpreta în sensul că Direcția Națională Anticorupție participă la anumite cereri de liberare condiționată, respectiv ale persoanelor care au fost condamnate inițial pe Legea nr. 78, adică pentru cauze de corupție, s-ar apărea o discriminare în situația juridică a unor persoane aflate în condiții de egalitate. Cu titlu de exemplu, liberarea condiționată a unui avocat sau notar, care a fost judecat de curtea de apel, se soluționează de către judecătoria cu participarea procurorului de la parchetul de pe lângă judecătoria și este exagerat ca, pentru o anumită categorie specială de persoane, și anume acelea care au făcut obiectul rechizitoriilor DNA-ului, să participe numai procurori specializați, toți de gradul Parchetului General, pentru că acesta reprezintă Direcția Națională Anticorupție.

Reprezentanta Ministerului Public a apreciat că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea chestiunii de drept invocate este admisibilă, cerințele prevăzute la art. 475 Cod procedură penală fiind îndeplinite. Pe fond, a susținut că textul legal indicat, art. 5 alin. 3 din Legea nr. 255/2013 este o normă specială, derogatorie de la norma generală prev. de art. 67 alin. 3 din legea nr. 304/2004, ce stabilește că funcția de reprezentare a Ministerului Public în cursul judecății se realizează prin procurori din cadrul parchetului de pe lângă instanța investită cu judecarea cauzei.

În opinia sa, conținutul art. 5 alin. 3 din Legea nr. 255/2013 este clar, făcând trimitere la orice cerere în sens larg, corelată sau atașată unei cauze aflate pe rolul DNA sau în care DNA a emis rechizitoriul, indiferent că este vorba de propuneri, contestații, plângeri, etc. singura restrângere impusă de textul legal analizat este aceea că în urma intrării în vigoare a noilor dispoziții procesual penale în 2014, competența de soluționare a cauzelor de către DNA să fie în acord cu art. 5 alin. 1 din Legea nr. 255/2013.

Totodată, a susținut că voința legiuitorului vizează două legi organice și face trimitere, așa cum rezultă din modul de redactare, la o enumerare ce nu este limitativă nici din punct de vedere al naturii cererii, nici din punct de vedere al fazei în care se află procesul penal.

În acest sens, opinează că interpretarea art. 5 alin. 3 din legea nr. 255/2013 este în sensul că procurorul DNA participă la judecarea tuturor cererilor ce sunt corespunzătoare unui dosar instrumentat/cercetat de DNA, indiferent de faza procesului penal în care se află cauza, inclusiv la judecarea cererilor de liberare condiționată.

În ceea ce privește textele legale indicate de către persoana condamnată, prin avocat ales și prevăzute de Regulamentul Ministerului Public și de regulamentul DNA, a susținut că acestea vizează regula de drept comun, în acord cu art. 67 alin. 3 din legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, ce sunt anulate prin voința legiuitorului.

V. Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

Pentru început, completul din cadrul Tribunalului Mureș apreciază ca fiind relevante pentru dezlegarea chestiunii de drept invocate următoarele dispoziții legale:

- Art. 5 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale:

(1) *Cauzele aflate în cursul urmăririi penale la data intrării în vigoare a legii noi rămân în competența organelor de urmărire penală legal sesizate, urmând a fi soluționate potrivit acesteia, cu excepția cauzelor de competența parchetelor militare și a secțiilor militare din cadrul parchetelor competente.*

(2) *Sesizarea instanței în cauzele prevăzute la alin. (1) se va face potrivit normelor de competență din legea nouă.*

(3) *La judecarea cauzelor și la soluționarea propunerilor, contestațiilor, plângerilor sau a oricăror alte cereri în care cercetarea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție potrivit legii vechi, precum și a celor care au rămas în competența acesteia în condițiile alin. (1), participă procurori din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.*

- Art. 67 alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

(3) *În procesele penale, la ședința de judecată participă procurorul care a efectuat sau a supravegheat urmărirea penală ori alt procuror desemnat de conducătorul parchetului.*

- Art. 3 alin. (1) lit. c² și c³ din OUG nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție:

(1) *Atribuțiile Direcției Naționale Anticorupție sunt următoarele:*

(...)

c¹) *sesizarea instanțelor judecătorești pentru luarea măsurilor prevăzute de lege și pentru judecarea cauzelor privind infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000, cu modificările ulterioare, care sunt, potrivit art. 13, în competența Direcției Naționale Anticorupție;*

c²) *participarea, în condițiile legii, la ședințele de judecată;*

c³) *exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, în condițiile prevăzute de lege; (...).*

Fără a antama soluția pe fondul contestației cu care completul este învestit, în ceea ce privește modalitatea de interpretare a sintagmei invocate, completul din cadrul Tribunalului Mureș reține că în aplicarea dispozițiilor legale tranzitorii pentru ipotezele în care cercetarea penală a fost efectuată de DNA potrivit legii vechi, precum și în situația cauzelor rămase în instrumentarea DNA conform art. 5 alin. 1 din Legea nr. 255/2013, la soluționarea procedurilor incidente la executare trebuie să participe un procuror DNA. Se are în vedere faptul că norma legală în discuție nu prevede expres, pentru ipotezele avute în vedere, ca procurorii DNA să participe la soluționarea oricăror alte cereri care ar fi doar accesorii fondului, devenind astfel aplicabil principiul *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus* (unde legea nu distinge nici noi nu trebuie să distingem).

De altfel, în cazul procurorilor DIICOT, legiuitorul a reglementat expres ca excepție faptul că aceștia nu trebuie să participe la ședințele de judecată din faza de executare a pedepsei. Astfel, art. 2 alin. (1) lit. d) din OUG nr. 78/2016 prevede următoarele:

Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism are următoarele atribuții:

(...)

d) *participarea la ședințele de judecată, cu excepția fazei de executare a pedepsei, în cauzele pentru care procurorii Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism au sesizat instanțele de judecată ori au exercitat căile de atac ori în alte situații în care participarea procurorului este obligatorie în raport cu infracțiunile date de prezenta ordonanță de urgență în competența direcției;*

Drept urmare, atunci când legiuitorul a dorit să delimiteze participarea anumitor procurori la ședințele de judecată în funcție de faza procesuală, a prevăzut-o în mod expres.

În ceea ce privește aspectele prezentate de intimatul-persoană condamnată Ș.Gh., prin avocat ales, completul din cadrul Tribunalului Mureș constată că argumentele aduse în susținerea opiniei contrare reflectă de fapt o neacceptare a modalității în care legiuitorul a dorit să stabilească prin dispoziții derogatorii faptul că procurorii DNA trebuie să participe la soluționarea oricăror cereri, inclusiv în faza de executare a pedepsei, în situația în care cercetarea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție potrivit legii vechi, precum și în situația cauzelor care au rămas în competența acestuia, în condițiile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 255/2013.

A susținut că liberarea condiționată este dată în competența judecătorei, urmare a faptului că nu se mai ține cont de natura infracțiunii comise, ci de elemente ulterioare condamnării, cum ar fi: conduita din timpul detenției, participarea la activități, regimul de executare, îndeplinirea obligațiilor civile. Aceasta a fost însă voința legiuitorului, care nu a ales să prevadă dispoziții derogatorii. De altfel, sunt proceduri la care, deși nu trebuie analizată natura infracțiunii, ci elemente ulterioare condamnării, acestea se desfășoară în fața instanței de executare, care poate fi atât judecătoria, cât și o instanță ierarhic superioară, după caz (întreruperea executării pedepsei – art. 593 alin. 1 Cod procedură penală, liberarea din centru educativ – art. 516 alin. 2 Cod procedură penală ș.a.).

Față de considerentele anterior expuse, se va admite cererea intimatului-persoană condamnată Ș.Gh., formulată prin intermediul avocatului ales, și în temeiul art. 476 alin. 1 Cod procedură penală rap. la art. 475 Cod procedură penală se va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 5 al. 3 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, prin noțiunea de "cauze, propuneri, contestații, plângeri sau alte cereri în care cercetarea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție" se înțelege și soluționarea cererilor de liberare condiționată din executarea unei pedepse aplicate pentru astfel de infracțiuni.

În temeiul art. 476 alin. 2 Cod procedură penală va suspenda cauza până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D I S P U N E :**

Admite cererea intimatului-persoană condamnată _____, formulată prin intermediul avocatului ales, și în temeiul art. 476 alin. 1 Cod procedură penală rap. la art. 475 Cod procedură penală dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 5 al. 3 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, prin noțiunea de "cauze, propuneri, contestații, plângeri sau alte cereri în care cercetarea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție" se înțelege și soluționarea cererilor de liberare condiționată din executarea unei pedepse aplicate pentru astfel de infracțiuni.

În temeiul art. 476 alin. 2 Cod procedură penală suspendă cauza până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac, potrivit art. 476 alin. 1 Cod procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 06 ianuarie 2022.

Președinte-Judecător

Judecător

Grefier

Red./thred.R.S./6 ianuarie 2022

Listat B.A./2 ex./6 ianuarie 2022